

1,500 Rbd. Der var forlangt 3,000 Rbd. og endvidere en større Frihed over Beløbene fra det ene Aar til det andet, som Udvalget ikke i den Grad kunde gaa ind paa, i hvilken Anledning man derfor fik to Indstillinger optagne ved 2den Behandling. Man har imidlertid ved nærmere Overveielse af dette Spørgsmaal fundet, at man efter den Prisfordyrelse, der har fundet Sted ogsaa paa de Gjenstande, hvorom der her er Tale, maatte dog vilde blive lidt for streng imod Bestyrelsen af Anstalter, hvis Virksomhed altid har været paafløjet fra Folkethingets Side, dersom man ikke gav nogen Forhøielse, og man er derfor blevet staaende ved det Forslag, der her foreligger. Ungaende Forslaget under Nr. 21 af den høitagtede Kirkeminister turde jeg maatte, uagtet det vel er overløbt, tilbagefalde i Grundringen Forhandling om denne Sag ved 2den Behandling. Der blev ved et Votum, for hvilket der, saa vidt jeg erindrer, stemte 75 af Thingets Medlemmer og 13 imod det, indsat, hvad der her ønskes at skulle gaa ud af Budgettet. Det Spørgsmaal, som da var til Forhandling, var dette: Var den høitagtede Minister berettiget til uden Bevilling at anvende af Kassebeholdningen ved Theatret, Kapitalkontoen som det falder, eller var han det ikke. Finantsudvalget var enigt i, at Ministeren ikke havde denne Berettigelse. Under Debatten søgte Ministeren at hævde den Formening, at han havde Berettigelse i saa Henseende, hvorhos der under Debatten fremkom adskillige Udtalelser baade fra Ministeren og enkelte Andre om Sagens Realitet. Jeg maatte imidlertid som Ordfører bestemt søge at adskille Spørgsmaalet om Sagens Realitet, der slet ikke forelaa, fra den formelle Side, Ministerens Raadighed over Kassebeholdningen, og det blev ogsaa fra forskellige Sider fornødent klaret under Debatten, at der ikke kunde være den fjerneste Tvivl om, at det, der da laa for, og som man stemte over, var det Spørgsmaal: Er Kapitalkontoen eller Kassebeholdningen ved Theatret en Sum Penge, som ikke kan røres af den ærede Minister uden særskilt Bevilling, eller kan han bruge den, naar han blot aflægger Regnskab derfor. Udvalgets Opfattelse blev, som af mig nævnt, saaledes godkendt af Thinget. Ministeren er nu kommen til Udvalget og har sagt, at han hører sig for denne Afstemning i Folkethinget, og at han vil erkjende — saaledes har jeg opfattet den ærede Minister, og det er i alt Fald Flertallets Grund til at gaa med til dette Forslag — at man maa gaa ud fra, at han vil iagttage, at Theatrets Kassebeholdning ikke staar til hans Raadighed, men for saa vidt den skal søges benyttet, skal det ske gjennem særlig Bevilling. Samtidig oplyser han imidlertid ogsaa de Bilag, der ere fremlagte fra Udvalget, at der dels paa Grund af, at det gamle Theaters Maskineri ikke i den Grad, som man havde ventet, er brugeligt for det nye Theater, og dels ogsaa paa Grund af de enorme Prisfor-

høielser, som, siden Theaterloven blev given, have fundet Sted navnlig paa Maskinvarer, er foranlediget en meget væsentlig Overskrivelse af det Overslag, hvorfra man er gaaet ud, da man mente væsentligst at kunne benytte det gamle Theaters Maskineri til det nye Theater. Derved var der fremkommet Nødvendigheden for ham af at benytte disse 38,500 Rbd. til en fuldstændig Udsalg af det omhandlede Diemed, saa at det nye Theater, naar det endelig var færdigt, kunde begynde med et Maskineri, som var fuldstændigt tjenligt til sit Diemed. Der kan selvfølgelig fremsættes en Række Væklagelser over, at et saadant Resultat er fremkommet, Væklagelse over, at man nu allerede møder en saa stor Overskrivelse af det Beløb 470,000 Rbd. plus det gamle Theater, med Hensyn til hvilket selve Ministerens ærede Venner i sin Tid udtalte, at for dette skulde det Hele kunne komme i Stand, og disse Væklagelser have jo ikke blot fundet Gjenlyd, men ere selvfølgelig ogsaa fremsatte af Medlemmerne i Finantsudvalget. Nu kunde man have tænkt sig at gaa to Veie lige over for dette Spørgsmaal. Den ene er antydet her, nemlig at afgjøre Sagen ved at give Ministeren Bevillingen, saaledes som den nu foreligger. Den anden var den at sige: Sagen er dog alligevel ikke gennemgaaende ophjst, den foreligger ikke fuldstændig klart i alle sine Enkeltheder, der er en absolut Nødvendighed for, at en saadan Overskrivelse har fundet Sted eller at ikke en Del af Skylden derfor maa falde over paa Ledelsen af det hele Foretagende, som, selv om den er fket af andre Personer, dog selvfølgelig er fket under Ministerens Ansvar, og at man derfor maatte kunne have ønsket, at opsætte hele dette Spørgsmaal, indtil Theatret var fuldt færdigt og man saae det finantsielle Resultat foreligge i sin Helhed, hvorpaa man da, efter at have bedømt Sagen i sin Almindelighed, kunde have erklæret sig villig til for en vis Del at deltage i at dække den Underbalance, der da maatte foreligge, imod at man andet Steds fra, hvor man nu har hentet de øvrige Summer, — eller paa anden Maade kunde have søgt Dækning for den øvrige Del af Underbalancen. Denne Betragtning har været fremsat og ogsaa søgt hævdet under Behandlingerne i Udvalget; den har imidlertid ogsaa sine Ulemper, som jeg dog ikke her skal komme dybt ind paa; jeg skal kun udtale, at, efterat man har veiet, hvad der kunde tale for og imod, er Udvalgets Flertal, som var mindst tilbøjelig til at gaa ind paa denne Sag, dog kommet til den Anskuelse, at det vist var rigtigst, saaledes som Sagen nu forelaa, at ende den med at give den høitærede Minister Bevillingen. Da der vist ikke er Tvivl om, at der, efter de Oplysninger og Antydninger, som ere giune, vil paa enkelte andre Punkter fremkomme Overskrivelser, vil man her være fuldt berettiget til at udtale, at, naar man nu i Aften — hvis man gjør det — giver denne